

*Širokobriješki
franjevac i profesor,
zapaljen benzinom,
gorio je kao baklja*

dr. fra **Dobroslav ŠIMOVIĆ**

38 godina
profesor u gimnaziji na Širokom Brijegu
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Rođen je 19. prosinca 1907. u Hamzićima, od oca Vidaka i majke Anice, rođ. Zovko. Pučku školu završio je u Čerinu, franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i u Parizu. Franjevački habit odjenuo je 1925. i postao članom Hercegovačke franjevačke provincije Marijina Uznesenja. Za svećenika je zaređen 1931. godine. Kao mladi svećenik bio je kateheta u Ljubuškom, a zatim profesor u franjevačkoj klasičnoj gimnaziji na Širokom Brijegu. U Parizu je 1937. doktorirao. Iz Pariza se vratio u Široki Brijeg, gdje je bio profesor i prefekt sjemeništara. Nakratko je bio gvardijan i župnik u Mostaru, a zatim se opet vraća u franjevačku klasičnu gimnaziju u Široki Brijeg. Partizani su ga polili benzinom i zapalili 8. veljače 1945., zajedno s ostalim širokobriješkim franjevcima.

Doktor fra Andrija Nikić u svojoj knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) o njemu piše:

Bio je korektan i strog profesor, dobar redovnik i magistar.

Vrlo nepristran. Prema rođenom bratu u sjemeništu bio je stroži nego prema drugim dacima.

Očinski se brinuo za sve dake. Ozbiljno je shvatio svoj poziv. Gofenci su ga se bojali i poštovali ga.

Iz priloga dr. Brune Raspudića Grad na gori u plamenu objavljenog u časopisu Kršni zavičaj izdajamo:

Što se, dakle, dogodilo širokobriješkim franjevcima? Kad su komunisti konačno osvojili Široki Brijeg, nisu ni u samostanu, a niti u skloništu pred samostanom našli sve franjevce, jer su se oni u tom trenutku nalazili u tri veće skupine.

Prvu skupinu sačinjavali su franjevci koji su bili ubičeni u samostanu i u skloništu pred samostanom.

Druga je zatečena u skloništu kod rječice Lištice.

U trećoj i najmanjoj po broju bili su oni koji su ubačeni na bijegu prema Mostarskom Gracu.

Kada su partizani upali na Široki Brijeg, zatekli su u samostanu 12 franjevac. Sve redovnike, pridruživši im nekoliko časnih sestara, partizani su zatvorili u samostanskoj zbornici. Tu su ti franjevci 6. i 7. veljače proveli sve do noći, ispovijedajući se jedan drugom i u

molitvi... U predvečer pozivali su sve te franjevce, jednog po jednog u kratkim razmacima. Najprije su ih strpali u sklonište te ih pobili, zatim su ih polili benzinom i zapalili...

Dostatan je tek letimičan pogled, da se uvjerimo kako se tu radi o potpuno nevinim redovnicima, jer su to ili vrlo stari redovnici ili pak mladići tek izašli iz novicijata, dočim neki drugi tek su bili stigli na Široki Brijeg, kao što je to bio slučaj fra Dobroslava Šimovića, koji je jedva kojib petnaest dana prije pada Širokog Brijega stigao na njeg.

Izvori i literatura:

Iskaz Ivana Šimovića, Čerin, 20. 3. 1993.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 203-204.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 38.

Raspudić, dr. Bruno, "Grad na gori u plamenu", *Kršni zavičaj*, br. 31., Humac, 1998., 132-133.